

REPUBLIKA

Rok XV.

LÓDŹ, WTOREK, 23-GO MARCA 1937 ROKU.

CENA NUMERU 15 GROSZY.

№ 82

Marsz. Śmigły-Rydz w senacie

przysłuchiwał się z łoża Prezydenta Rzplitej obradom izby.—Żywiołowa manifestacja senatorów na cześć Naczelnego Wodza

Sądy przysięgłych nie będą narazie skasowane

Warszawa, 22 marca.

Senat odbył dziś całodzienne posiedzenie, poświęcone załatwieniu zaległych spraw, przy czym pracowano w przyspieszonym tempie, z uwagi na zbliżające się zamknięcie sesji zwyczajnej parlamentu.

W godzinach popołudniowych senat miał zaszczytną wizytę, a mianowicie w łożu P. Prezydenta R. P. na pierwszym piętrze sali senatu zasiadł w towarzystwie marszałka Prystora, przybyli o g. 6 po poł. do gmachu senatu marszałek Śmigły-Rydz.

Na godz. 6 po poł. wyznaczona była mianowicie herbatka pożegnalna dla senatoru i członków rządu w apartamentach prywatnych marszałka Prystora. Na tę herbatkę przybył marszałek Śmigły-Rydz, jednakże posiedzenie senatu przeciągano się i do g. 6 po poł. skończone nie było.

W chwili przybycia marszałka Rydza, urzędnicy biura senatu wywołali z sali, zasiadającego w tej chwili na fotelu

przewodniczącego marszałka Prystora, który u drzwi senatu powitał Marszałka Śmigłego-Rydza i zaprosił go do łoża pierwszego piętra. Marszałek Śmigły-Rydz wszedł do łoża w chwili omawiania projektu ustawy o skróceniu czasu pracy w górnictwie. Na trybunie znajdował się sen. Karszo-Siedlewski, przemawiający, jako przedstawiciel wielkiego przemysłu, przeciwko tej ustawie.

Marszałek Śmigły-Rydz zasiadł na fotelu ozdobionym godłem państwowym i przeznaczonym dla P. Prezydenta R. P. w łożu tej jednak dotąd P. Prezydent nigdy nie zasiadał i wogóle od chwili odnowienia gmachu parlamentu t. zn. od 5 lat, łoża ta nigdy jeszcze zajmowana nie była. Obok fotelu, na którym zasiadł marszałek Śmigły-Rydz, stanął marszałek Prystor, udzielając dostojnemu gościowi wyjaśnień.

Sala obrad, mimo iż zauważyła obecność dostojnego gościa, nie zareagowała w pierwszej chwili i dopiero po zakończeniu przemówienia sen. Karszo-Sie-

dlewskiego, s. Olewiński wznosił okrzyk: Niech żyje marszałek Śmigły-Rydz!

Wszyscy senatorowie i urzędnicy biura senatu i dziennikarze, znajdujący się w łożu prasowej, powstali z miejsc. Senatorowie podchwycili okrzyk, rzucony przez sen. Olewińskiego i zwróciwszy głowy w stronę łoża pierwszego piętra, przez długi czas oklaskiwali gościa. — Marszałek Śmigły-Rydz podziękował skłonieniem głowy, po czym posiedzenie normalnie pocięło się dalej. Marszałek Śmigły-Rydz pozostał w swej łoży ponad godzinę, przez cały czas w towarzystwie marszałka Prystora.

Jeżeli chodzi o przebieg posiedzenia dzisiejszego, prawdopodobnie ostatniego w bieżącej sesji zwyczajnej, to najciekawszym punktem, wzbudzającym największą uwagę, była sprawa sądów przysięgłych.

Jak wiadomo, komisja senatu dzisiejszymi głosami przeciwko czterem, wypowiedziała się, wbrew uchwale sejmu, za utrzymaniem sądów przysięgłych na terenie Małopolski i raczej za rozsze-

zeniem tej instytucji na cały teren Rzplitej, zamiast skasowaniem jej.

W długiej debacie dzisiejszej bardzo stanowczo nie tylko ze strony przedstawicieli Małopolski, podkreślano przywiązanie społeczeństwa do sądów przysięgłych, jako symbolu wpływów społeczeństwa na wymiar sprawiedliwości.

Blisko godzinne przemówienie min. Grabowskiego, podajemy na innym miejscu, motywującego raz jeszcze konieczność zniesienia sądów przysięgłych względami na unifikację polskiego wymiaru sprawiedliwości i względami naukowymi, praktycznymi i t. d. — nie przekonało większości senatu, który na wniosek sen. Jagrym-Maleszewskiego, postanowił projekt ustawy ponownie przekazać komisji prawniczej senatu dla dokładniejszego zbadania. Decyzję tę powitano hucznymi oklaskami, co oznacza w każdym razie, że w najbliższym czasie sądy przysięgłych na terenie Małopolski skasowane nie będą.

(Dalszy ciąg na str. 2-ej).

Alarmujące nastroje na giełdach

Poważna zniżka wszystkich papierów w Paryżu.—W Londynie i Nowym Jorku obawiają się nowych komplikacji międzynarodowych oraz skutków sztucznego ożywienia w gospodarce światowej

Chaotyczna zwyżka surowców grozi nowym krachem na giełdach światowych

Paryż, 22 marca.

(PAT). Giełda paryska przeżyła dziś swój zły dzień. Tendencja zniżkowa, która ujawniła się w zeszłą środę i utrzymywała się przez kilka ostatnich dni, pogłębiła się dziś w całej pełni. Spadły poważnie nie tylko renty i papiery państwowe francuskie, lecz akcje przemysłowe, jak również i papiery międzynarodowe.

Zniżkę tę poza czynnikami natury technicznej, a mianowicie przedświątecznym osłabieniem transakcyj, likwidacją na 15-go oraz wydręnowaniem rynku przez pożyczkę na obronę narodową, w kołach finansowych Paryża tłumaczą również czynnikami natury wewnętrznej - politycznej, międzynarodowej, jak i sytuacją na giełdach międzynarodowych.

O ile chodzi o sytuację wewnętrzną państwa, w Clichy, strajk powszechny w Paryżu wywołały niepokojące nastroje w sferach finansowych, które obawiają się, iż fakty powyższe mogą unicestwić pomyślnie skutki zapowiadanej przez Bluma „pauzy”.

Przyspieszenie powrotu Mussoliniego z Libii do Rzymu wywołało również niepokojące pogłoski w kołach giełdowych co do możliwości komplikacji międzynarodowych w sprawie hiszpańskiej i austriackiej.

Poza tym niepomyślnie okazały się informacje z giełd londyńskiej i nowojorskiej, które wpłynęły w pierwszym rzędzie na spadek papierów międzyna-

rodowych na giełdzie paryskiej.

Należy tu jednak zaznaczyć, iż od pewnego czasu poważni francuscy specjaliści finansowi poczynają ostrzegać opinię, iż obecne ożywienie w gospodarce światowej, którego przede wszystkim wyrazem jest zwyżka cen surowców, czy też haussa na giełdach nowojorskiej i londyńskiej, kryje w sobie niepokojące momenty i że sfery finansowe Ameryki, jak i Anglii, czynią po-

ważne przygotowania, aby zapobiec nowemu krachowi giełdowemu.

Poza organem sfer finansowych „Information”, który zwrócił uwagę na tę groźną tendencję, również i wybitny publicysta gospodarczy „Temps” p. Fredric Jean uderzył na alarm w ostatnim swoim artykule. Pisze on, iż chaotyczna zwyżka surowców może wywołać na giełdach światowych niezdrowy „boom”, który w konsekwencji mo-

że doprowadzić do takiego samego załamania i krachu giełdowego, jak „boom” na giełdzie nowojorskiej w r. 1929-ym.

Ta ewentualność jest z coraz większą uwagą rozważana przez odpowiednie czynniki w Londynie i Nowym Jorku, bo ożywienie w gospodarce światowej posiada wiele momentów sztucznych i może grozić nowym naruszeniem równowagi.

Król Leopold belgijski w Londynie

Rozmowy jego z politykami angielskimi dotyczyć będą postulatów belgijskich w sprawie neutralności

Londyn, 22 marca.

(PAT). Dzisiaj po południu przybył do Londynu król belgijski Leopold 3-ci, którego na dworcu powitał imieniem króla Jerzego 6-go wobec nieoficjalnego charakteru wizyty szambelan dworu lord Cromer.

Wieczorem ambasador belgijski wydał na cześć króla obiad, w którym wzięli udział następujący członkowie rządu brytyjskiego: premier Baldwin, minister spraw zagranicznych Eden, minister spraw wewnętrznych sir John Simon, lord strażnik tajnej pieczęci — lord Halifax i minister kolonii Ormsby Gore.

Ponadto w obiedzie uczestniczyli:

parlamentarny podsekretarz stanu spraw zagranicznych lord Cranborne, zastępca stałego podsekretarza stanu w Foreign Office Sargent, parlamentarny podsekretarz stanu do spraw kolonii lord de la Werr i główny delegat brytyjski na konferencję surowcową w Genewie, finansowy doradca rządu Leith Ross.

Powyższa lista zdradza wyraźnie, że rozmowy z królem Leopoldem dotyczyć będą przeważnie dwóch zagadnień, a mianowicie sprawy sprecyzowania belgijskiego postulatu niepodległości i integralności, związanego z rokowaniem o pakt zachodni oraz sytuacji Kongo belgijskiego w całokształ-

cie spraw kolonialnych i surowcowych. Charakterystycznym jest, że w obiedzie dzisiejszym nie uczestniczą ministrowie resortu obrony, ani wogóle przedstawiciele wojskowości lub admiralicji.

Paragraf aryjski w ZASP-ie?

Warszawa, 22 marca.

Podczas świąt wielkanocnych odbędzie się doroczny zjazd walny Zw. Artystów Scen Polskich.

Na porządku obrad postawiono wniosek oddziału ZASP-u w Wielkopolsce o wprowadzeniu paragrafu aryjskiego t. zn. wykluczeniu artystów pochodzenia żydowskiego z tej organizacji.

Echa strzałów do ambasadora de Chambrun

Sprawczynią zamachu jest Magdalena Corabeuf, młoda awanturka, która zakochała się w... Mussolinim i narzucała się dyktatorowi Italii ze swemi afektami.— Hrabia de Chambrun usunął ją z Rzymu

Dnia 19 b. m., o godzinie szóstej z minutami, gdy hrabia de Chambrun, poprzedzając hrabinę — stanął na stopniach pociągu „Błękitny Ptak”, łączącego Paryż z Brukselą rozległ się na dworcu pólnocnym strzał rewolwerowy. Hrabia z jękiem osunął się przykrywając dłońmi ranę w okolicy prawego biodra.

Stan rannego nie okazał się groźny. Strzelała młoda kobieta. Nie stawiła oporu, gdy ją próbowano zatrzymać. Wskazywała policjantowi, który ją prowadził do komisariatu na dworcu, że ona właśnie strzelała i że byłaby w stanie drugi raz gdyby nie to, że nie ma się zacięła.

O fakcie tym donosiliśmy już w dedykacji z Paryża. Jednak informacje nie zawierały szczegółów. Teraz dowiadujemy się o najważniejszych: nie potępialiśmy motywów tego zamachu młodej kobiety na starszego już dyplomata.

W wiadomościach była oczywiście polem do domysłów najrozmaitszych. Większość z nich wiązała osobę zamordowanego dyplomaty z napaststwami w węzeł romantycznej miłości, kokardkę przelotnego stosunku. Oczywiście, że komentarze o „francuskiej zepsuciu” na tle tego zamachu nie mogły być w Paryżu nieaktualne.

Pisma paryskie przynoszą obecnie szczegóły tej sprawy, szczegóły niezwykle sensacyjne i przekraczające najszersze nawet fantazje.

Przede wszystkim osoby dramatu: hrabia de Chambrun jest jednym z najmłodszych dyptomatów francuskich. Ostatnio był posłem przy Kwirynach, gdzie za rządów Laval'a przyjechał do słynnego „abisyńskiego” pałacu francusko-włoskiego. Hrabia jest człowiekiem bardzo bogatym, jego małżonka jest osobą wysoce wykształconą i czynną w życiu społecznym. W chwili, gdy ambasador de Chambrun został

zraniony, jechał z hrabiną do Brukseli, gdzie miała pani ambasadorowa wygłosić odczyt. Dodać jeszcze należy, że panna Jose Laval, córka byłego premiera, jest synową hrabiów de Chambrun.

Młoda kobieta, zamknięta w więzieniu Petite-Roquette, nazywa się Magdalena Corabeuf, była żoną francuskiego wicewójewody. W jej sakiewce znaleziono legitymację prasową na nazwisko Magdy Fontange. Był to pseudonim teatralno-dziennikarski tej młodej osoby, która z bardzo wielu pieców już w Paryżu i poza Paryżem chleb jadła. Wysoka, brunetka, córka architekta, odznaczona w swoim czasie nagrodą rzymską, siostrzenica Baudry'ego, dekoratora Opery, po rozwodzie, w bardzo młodym wieku, występowała panna Magda w teatrze „Odeon” w ma-

tej roli, potem w teatrze de Capucines, wreszcie, po podróży, które odbyła z popierającym ją przyjacielem, grała małą rolę w jakimś filmie i wreszcie uzyskała legitymację współpracowniczkę jednego z największych pism paryskich. Magda Fontange wyruszyła wówczas do Rzymu jako specjalna wysłanniczka owego dziennika.

W Rzymie pisała nie wiele, zato bywała w najlepszych salonach, gdzie ją powoli zaczęto traktować jak awanturnicę. Wreszcie udało się tej pani pozyskać wywiad z Mussolinim.

Wywiad był pod względem informacyjnym bez wartości. Była to kilkunastominutowa rozmowa, jakiej udzielił wielki Duce osobie, którą mu poleciano.

I wówczas stało się. Zresztą „stało się” może jeszcze wcześniej. Może się wogóle nie stało, tylko ta dziwna kobieta — Magda Fontange — powiedziała sobie, że byłoby jej bardzo do

twarzy, gdyby się stała przyjaciółką Mussoliniego. Dość, że od chwili owego wywiadu panna Magda głośno wszystkim, kto chciał i nie chciał jej słuchać, opowiadała po wszystkich salonach, że Mussolini uczynił na niej wrażenie piorunujące, że to jest uczucie wielkie, że nie jest zdolna z nim walczyć i że będzie musiała... mu się poddać.

Jak sobie Magda Fontange owo „poddanie się uczuciu” wyobrażała? Na to pytanie trudno jest odpowiedzieć. W każdym razie faktem jest, że zaczęła poprostu nachodzić sekretariat premiera włoskiej rady ministrów, że wyczyniała najrozmaitsze nie bardzo na miejscu sceny w tych pałacach i domach reprezentacyjnych, w których Duce bywał, że czekała na niego, zabiegała przez najrozmaitsze osobistości o spotkanie z nim i że wreszcie zwróciła się do samego ambasadora de Chambrun... o „pomoc”.

Jasną jest rzeczą, że ambasador na tę dziedzinę swych obowiązków reprezentowania Francji we Włoszech nie rozciągał. Raczej przeciwnie. Ambasador w dość ostrych słowach skarcił młodą Francuzkę która swym postępowaniem naraża na szwank dobre imię Francji, a przede wszystkim kobiet francuskich i wyjaśnił młodej kobiecie, że jeśli o meritum „sprawy” chodzi — wszelkie jej demarsze napewno będą bezcelowe.

Gorąca i histeryczna Francuzka nie rezygnowała. Udało jej się figurować na liście gości pewnego bankietu, na którym zjawił się i wódz Włoch. M-lle Fontange dotarła do Duce i rozmawiała z nim.

Po tym fakcie ambasador wystąpił już przeciwko młodej Francuzce z całą ostrością.

Młoda osoba za sprawą ambasadora znalazła się w Rzymie w odosobnieniu. Była pozatym w długich po uszy. Wkrótce potem hrabia de Chambrun, osiągnąwszy granicę wieku, opuścił placówkę rzymską. Magda Fontange dostała skądś 15 tysięcy lirów, spłaciła swe długi i również opuściła Wieczne Miasto.

Wyjechała z planami zemsty.

— Przez hrabiego de Chambrun utraciłam miłość mego życia — oświadczyła Magda de Fontange sędziemu śledczemu.

Oczywista, że o całej tej sprawie daremnie szukałby jednego wiersza w prasie włoskiej. (g)

INSTYTUT JÓZEFA PIŁSUDSKIEGO

Poświęcony Badaniu Najnowszej Historii Polski
WARSZAWA, Al. Ujazdowskie 1.

ZAWIADAMIA

o całkowitym wyczerpaniu nakładu (200.000 tomów)

wydawnictwa „Pisma Zbiorowe Józefa Piłsudskiego”

i o przedłużeniu subskrypcji do dnia 10-go kwietnia b. r.

Prenumeratę na dotychczasowych warunkach (30 zł. za 10 tomów, płatną w ratach miesięcznych) można zgłaszać TYLKO do dnia 10 kwietnia, bądź bezpośrednio w instytucie Piłsudskiego, przesyłając załączony niżej kupon, bądź w którejkolwiek księgarni. Od dnia dzisiejszego do 10 kwietnia wszystkie księgarnie w całej Polsce przyjmują bezinteresownie prenumeratę wydawnictwa.

Wyciąć, wypełnić, przesłać pocztą za 5 gr.

Niniejszym kupuję komplet 10-tomowego wydawnictwa p. t. „Pisma Zbiorowe Józefa Piłsudskiego”, w cenie 30 zł., płatnej w ratach, a mianowicie: 6 zł. w dniu 1 maja, przy odbiorze od listonosza łącznie I i II tomów, następnie zaś co miesiąc 3 zł. przy odbiorze od listonosza każdego z pozostałych ośmiu tomów. Imię i nazwisko _____ Dokładny adres _____ Podpis _____	Zamówienie księgarskie DRUK	znaczek za 5 gr
	INTYTUT Józefa Piłsudskiego w WARSZAWIE Al. Ujazdowskie 1.	
	Wyciąć, wypełnić, przesłać pocztą za 5 gr.	
	Niniejszym kupuję komplet 10-tomowego wydawnictwa p. t. „Pisma Zbiorowe Józefa Piłsudskiego”, w cenie 30 zł., płatnej w ratach, a mianowicie: 6 zł. w dniu 1 maja, przy odbiorze od listonosza łącznie I i II tomów, następnie zaś co miesiąc 3 zł. przy odbiorze od listonosza każdego z pozostałych ośmiu tomów.	

Uproszczenie czynności meldunkowych

Jak się dowiadujemy, z dniem 1-go kwietnia ulegną znacznemu uproszczeniu czynności meldunkowe, zwłaszcza w stosunku do osób, przebywających czasowo w danej miejscowości. Zmianie ulegnie również system meldowania służby domowej, która nie będzie figurowała w rubryce stałych mieszkańców miasta, lecz czasowych.

I wreszcie z dniem 1 kwietnia wprowadzone zostaną nowe dowody osobiste które nie będą posiadały rubryk, dotyczących imion i nazwisk rodziców. (i)

Ukarani przez starostwo

Referat karny starostwa grodzkiego rozstrzygał wczoraj szereg spraw przestępstw winnym wyrokami.

Za zaczepianie na ulicy przechodzących i wciąganie do magazynów konfekcyjnych ukarani zostali: Frajman Weinmutter, Orenstein, Dawid Kozłowski, Michałowicz — pośrednicy uliczni — po 10 dni aresztu, Lajb Goły, Szmul Grynbaum — po 5 dni aresztu i Klajner na 12 dni aresztu.

Za natrętne zebranie ukarana została para żebraków miesiącem aresztu, a za natrętne zebranie ukarana została para żebraków miesiącem aresztu, a za natrętne zebranie ukarana została para żebraków miesiącem aresztu.

Za niezapłacenie składek ubezpieczeniowych, potrąconych od pracowników, ukarany został Władysław Suwalski, kierownik biuro budowlany, grzywną w wysokości zł. 350.—

Za wykroczenia przeciwko przepisom o ruchu kołowym, ukaranych zostało pięciu dorożkarzy na kary aresztu od 5 do 15 dni.

Za przewożenie pasażerów bez konduktora ukarany został na areszt 14-dniowy Edward Rudolf, który przewoził pasażerów na linii Łódź-Pabianice.

Za anty-sanitarny stan posesji skazani zostali właściciele domów: Samson z ul. Sienkiewicza 13 na 100 zł. Edward i Dawid Galewski z ul. Kilińskiego 60 na 14 dni aresztu.

Za strzelanie na ulicy i próbę kra-żania na pijanemu — skazany został na miesiąc aresztu Adam Kowal — przy ul. Przędzalnianej 26. (l)

Dama Kameliowa

Największa rewelacja filmowa

z Gretą Garbo

w programie świątecznym

Grand-Kina

Grand-Kino Amerykańska Awantura

Pocz. o g. 4-ej. Dziś i dni następnych!

W roli gl.: EUGENIUSZ BODO, ĆWIKLIŃSKA, ZNICZ, SIELAŃSKI, DIDUR I INNI.

?

Martina

wkrótce otwarcie

